

Sant frögd mig spares, Ther jag ewigi
drögger står för all ångslans wåda, Ther
GLIDS anlete jag får, Lissens lius, åskåda.

3.
Thenne werldens uselhet Mig ei mer be-
hagar, Och then jammers minckenhet Som
wår tid ledsagar, Nu jag hos min Jesum
hår Får min Himmel finna, En hans död
min winning är, Och min skatt hans pina.

4.
Såte wänner, liuswe brödr, Lefwen wål
och faren, Nu jag gläder hädan dör, Ei för
förgse waren, Fast än solen nedergår, Os
en tid förlåter, Os likwål än forestår En ny
morgon åter.

5.
Lifwen så jag gläder skall Ur min griff
framkomma, När som GLID skall hopen all
Dema, ond och fromma, Tå min Siäla
brudgum sig Härlig lærer wisa, Han ewar-
digt sågna mig, Och jag honom prisa.

GS 1975

Trenne helt Nya och GLIDeliga

Sijor,

Then Första.

Ett troget samtal emellan GLIDS och werldenes
Barn,

Swad är allring i werlden ic.

Then Andera.

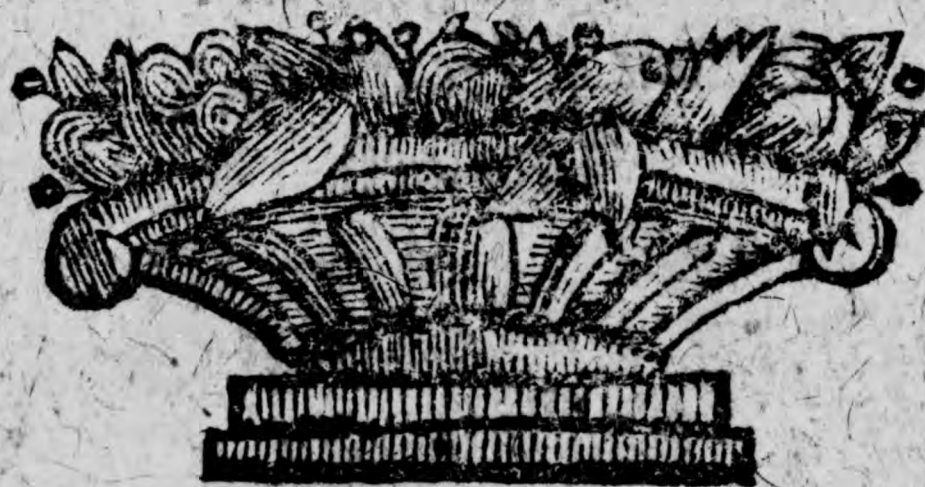
Trofäst war i förß och aga, ic.

Siunges som Zion flagar med stor ic.

Then Tredie.

En god kamp jag hafwer här uti ic.

Siunges som Den som fristar är och ic.

Tryckt år. 1759.

Gudligheten.

Swad är allting i världen en skugga utan
Kropp als intet bara flården et tomt och us-
felt hoop som sig sielf fräter opp.

Werlden.

Hvem kan i slika tanckar sitt nöije wäl finna som
werldenes glädie har, nånsin berömt.

Gudligheten.

Hungrig om Maten Drömt.

Werlden.

Låt en din tid i Sorgen så såfångt bort fara följ
werlden för ångslan du Glädie då för

Gudligheten.

Uck huru kort ack huru Smår.

Hwad är sin kropp at giöda, och lefwa stads?
Ståt ho skiljer bland the Döda, En fet och mager at
se hur' den fört, Carons båd.

Werlden.

Min lust är uti wällust min Kropp at förnöija
fast fattigas tårar, måst falla min Stat.

Gudligheten.

Satans stek matke mat.

Werlden.

Låt dock titt hårda sinne til roslighet böija, min
dåg är med rosor och blomster beströdd.

Gudligheten.

Bättre were aldrig född?

Hwad

Hwad är at wara riker, och ha' all werldzens
Gull, när gullet ändtlig, Swiner är Siälen förge-
full, Kroppen och snart till mull.

Werlden.

För Jordenes rika häfwer jag himmelen säljer
båd' samwet och Siälen för gullet är fahl.

Gudligheten.

Timligt wäl Ewiggt qual.

Werlden.

Med ewighetens tanckar jag aldrig mig quäljer,
när ewighet kommer får se hur då går.

Gudligheten.

Ewig Dom förestår.

Hwad är för högt at klifwa stå högt på åhrons
pall, stor åhra kan snart blifwa ett steg til större fall,
förr än war tid är all.

Werlden.

När tu och tina likar för mig mände buga, ho
törs mig ta låna betänck hwad tu gör.

Gudligheten.

Störe fall står tig för.

Werlden.

Jag hör at tu på Guden tin offlast plår/pocka
men när tu förtryckes hwar är då tin GUD.

Gudligheten.

Han min mår jag hans Brud.

Min Lust min skatt min åhra i Gud jag har och
får, mer will jag ej begiära och mer jag aldrig trår,

Uti han gier som alt rå?

Werlden

Werlden.

Min lust och all min åhra mitt Guld är för
svunnit, mig skrämmar nu Domsens förskräckliga
Dag.

Gudligheten.

Ewig frögd väntar jag.

Werlden.

Med mörkrets hårda fådior jag varder nu bund-
den, jag nederfar i kulan här hjälper ej bön.

Gudligheten.

Sådan tjänst Sådan Lön.

Werlden.

Så skall jag stadigt bida, min sorg blir daglig
nu, skall ångest sorg och qvilda båd. Siäl och sinne
bry jag måste hädan fly.

Gudligheten.

O Himlens höga vilja thit wet väl att skicka han
har af kors-falken tilldelat til mått.

Werlden.

Allt för drögt har jag fått.

Gudligheten.

Tänck Jesus liufwa wännen tig druckit til prieka
then falken med draggen rent ut för tin skull.

Werlden.

Han är Gud jag är mull.

Mig Synden hårdt an fåcktar och sätter hiertat
åt min hela kropp försmäktar och af en stadig gråt,
Sången min görs wät.

Gudligheten.

Gudligheten.

Gud hafwer så Manasse som David för skonad
fast begge deras samwet gjort dråpelig Går.

Werlden.

Skulden min är och swår.

Gudligheten.

Min Gud har dock tig frälsat tig fullt ut för-
sonat, har synden borttagit full bordat Guds lag.

Werlden.

Syndens Roth kanner jag.

Äf sorg så kommer Döden, Ty är min hela kropp
af thenna stora nöden från roten upp till topp nå-
stan half fräten opp.

Gudligheten.

Din Siäl mår desto bättre fast kroppen Gud
Spåkar och Abrahams sköte tar Lazarum in.

Werlden.

Större blir plågan min

Gudligheten.

Både kropp och Siäls brister, tin Jesus
han heter Predikar för krossadom Nådernes ord.

Werlden.

Kostelig Såd torrer Jord.

Then Andra.

Then Andra.

I.

Trofäst war i forß och aga, Ingen weders
möda lät Dig från JESU kärlek draga,
Änkorra ej med ångslighet; Tänck huru tidt at
hielpa tig Han af nåd tillbiudit sig, Men tu hierr
at titt tillslutit; Månd slift honom ej förtrutit?

2.

War i trona fast och trygger, We then som sin
färlighets grund, Uppå twiswels sanden bygger, Tro-
gen blif wid thet förbun, Som tu slöt i dopets bad,
Hålt hwad tu då Gud tillsad: Låt i all tin gerning
rona, At tu tienar GUD allena.

3.

Trofäst war i kärleks stycker, At tu älskar GUD,
tin wän, Och tin nästa ej förtrycker, Löner ondt
med godt igen, Så har gjordt war Frälskerman;
Sör sin owän bad ju han, Breden måst tu fara
lära, Om GUD skall tin synd förlåta.

4.

Trofäst war i hopp, besinna, Hielper GUD ej
när tu wil, Kan han dock snart medel finna At tin
önskan stundar til; Lit på honom, ty han är Dig &
alla öster när, Han medlidand är och frommer, Ty
titt hopp på honom ej kommer.

S.

5.
Trofäst war alt in till döden, Sidsta stormen
at utstå; Så skall uti swärsta nöden, Tin Gud hiel-
pa tig antå: So som Brottas uti tron såsom Jacob.
med Guds Son, Then förwifo seger winner,
Liffens Crono äntlig finner.

6.

Trogen war in till tin ända, Rämpa redligt,
skulle ock Hiertat qwäswas, brista, bända; Hålt
man ut, tu winner dock, Ej kan all war uselhet
Rämpas mot then hårlighet, Mot then glädie och
then heder, Som tin JESUS tig tillreder.

7.

Nu wäl an! Så will jag lida Färligt uti hopp
och tror, Trygger dödsens stund förbida, Som mig
föra skall till ro, Om jag trofast håller ut, Skall
min JESUS sådant slut På min hiertans längtan
göra, At jag ej kan önska mera.

Then Tredie.

I.

In god kamp jag hafwer här uti werl-
den kämpat, All min wända, ändst,
Beswär hafwer Herren dämpat, Min så
swåre wandrings lopp Sål nu återwänder,
Till min GUD i Himlen up Jag nu Siäl-
en fänder.

2.

Hådanåt hos GUD jag wet Cronan mig
förwares, Prydder med rättferdighet, Ther
sann